

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

1994 - 2005 рр.

Президенту Національної академії наук України Анатолію Загородньому

*Учасникам ювілейної сесії Загальних зборів НАН України
на пошану академіка НАН України І. Р. Юхновського
з нагоди 100-річчя від дня народження*

Шановний Анатолію Глібовичу,

Шановні колеги,

маю честь звернутись до вас з нагоди 100-річчя від дня народження видатного науковця, державного діяча, Героя України, академіка Ігоря Рафаїловича Юхновського (1925 – 2024).

Сторіччя Ігоря Юхновського. Що означають ці три слова?

Напевне, для більшості друзів, соратників, учнів Ігоря Рафаїловича, які зібралися сьогодні у цьому залі, вони означають ювілейний привід згадати його та віддати йому шану. Я, безумовно, приєднуюся – тим більше, що сам можу вважати себе одночасно і його другом, і соратником, і учнем.

Але для мене слова «сторіччя Ігоря Юхновського» означають і щось набагато більше. Я говорю зараз у буквальному сенсі про сторіччя. Про сто років історії нашої країни та нашого народу, які припали на майже сто років життя цієї неймовірної людини, які пройшли перед її очима, які творилися у тому числі і її руками, її серцем, її розумом.

Це сторіччя починалося у відлунні визвольних змагань українців під радянською та польською окупацією, свідком чого був Юхновський – волинський хлопець.

Це сторіччя продовжилося у вогні Другої світової війни, чийми шляхами чесно і сміливо йшов Юхновський – простий солдат.

На це сторіччя припало становлення нової української науки, яку рухав Юхновський – академік, теоретик і експериментатор.

У цьому сторіччі Україна мирно отримала свою Незалежність, для чого дуже багато зробив Юхновський – політик національно-демократичного табору.

У цьому сторіччі українці вийшли із самозабуття, на що, не шкодуючи, витрачав себе Юхновський – один із творців Інституту національної пам'яті.

Відлік цього сторіччя закінчується під розриви війни України за незалежність, у неминучості якої був упевнений Юхновський – мудрець і патріот до останнього подиху.

Ігор Юхновський – один із тих людей, чиім ім'ям справді може бути назване це сторіччя. І це було велике сторіччя.

Я сказав – було. Однак усе триває.

Так, сторіччя Юхновського закінчується. Але продовжується історія України, і її кінця ніколи не побачить наш ворог, як би він про це не марив. І доки буде Україна, доти в її пам'яті буде Ігор Юхновський: той, хто заради неї прожив життя, залишатиметься з нею і після нього.

Думаю, сьогодні тут часто звучатимуть слова «вічна пам'ять Ігорю Юхновському». Знову ж таки – приєднуюся. Але додаю ще і це:

Слава Ігорю Юхновському!

І – слава Україні!

З повагою Леонід Кучма

